

La mama és pura pluja

de Hugo de Faucompret, França, 2020
A partir de 6 anys / Durada: 58'



Sinopsi

La Jana és una nena de 8 anys espavilada i forta que espera impacient l'arribada del Nadal, però aquest any es veurà obligada a passar-lo amb la seva àvia perquè la seva mare necessita un descans. Contra tot pronòstic, les vacances acabaran sent tota una aventura on farà nous amics: la Sònia, en Leo i en Cloclo, un habitant del bosc.

La meva vida a Versalles

La vie de château, Nathaniel Hlimi, Clémence Madeleine-Perdrillat, França, 2019, 29'

La Violeta s'ha quedat òrfena i se'n va a viure amb el seu oncle Regis, que treballa com a conserge ni més ni menys que al palau de Versalles! A la Violeta no li fa cap gràcia el seu tiet: és gran com un os, empipador i fa pudor; i cuidar la Violeta tampoc no estava als plans del Regis. Aprendran tots dos a acceptar-se, conviure i estimar-se?



Saps què?

La mama és pura pluja ens parla de la **depressió**, un trastorn mental en

què la persona se sent trista la major part del temps i perd l'interès per les coses que li agraden. Quan les persones afectades són pares també els hi costa atendre adequadament els seus fills, que se senten culpables i malhumorats per no rebre l'atenció que mereixen. La pel·lícula aborda aquesta qüestió des de la perspectiva de la Jana, una nena que aprendrà a fer costat a la seva mare amb amor, paciència i comprensió.

La història de la Violeta a *La meva vida a Versalles* ens situa al **Palau de Versalles**, la residència principal dels qui van ser reis de França entre 1682 i 1789. En l'actualitat és el Museu d'Història de França i s'hi poden trobar obres d'art de tot tipus. Tant el palau com els seus jardins són visitats per aproximadament 15 milions de persones cada any, el que els converteix en una de les atraccions turístiques més populars del món.



Per a després de la sessió

Les petites coses

A part d'evocar el tema de la depressió, *La mama és pura pluja* ens recorda la importància de les coses senzilles de la vida. Al final de la pel·lícula, els personatges fan una festa al voltant d'una taula plena de menjar, on riuen i fan música. El famós pastís de l'àvia simbolitza l'alegria de viure i el compartir amb les persones que estimem. I tu, en quines èpoques de l'any et reuneixes amb familiars o amigats per celebrar i compartir plegats? Per què creus que ens sentim alegres en moments com aquests?



Una passió declarada

La Violeta és una fanàtica de l'egiptologia, per això, quan la seva tutora li diu que ara és una «pupil·la» (una nena òrfena), ella s'imagina l'ull d'Horus. Aquest símbol de la mitologia egípcia era considerat màgic i s'utilitzava com a amulet protector contra malalties i malefics. **Hi ha res que t'apassioni especialment? Per què creus que tenir aficions ens aporta felicitat i ens pot ajudar a superar els obstacles de la vida?**



La companyia i el dol

La Violeta es troba en ple dol per la mort dels seus pares. Qualsevol pèrdua és una situació difícil i és comú sentir tristesa, ràbia i desgana per a les coses de cada dia. Canviar de casa, rutina i cuidadors tampoc no és gens fàcil... **Per què creus que els pares de la Violeta van escollir l'oncle Regis per encarregar-se de la seva filla si mai faltaven? Penses que el suport i la companyia de persones com el Malcom, l'Olga i en Regis poden ajudar a portar millor una pèrdua com la de la Violeta?**



Test del Petit Cineclub

- Amb qui passa les vacances de Nadal la Jana?
.....
- Quin és l'ingredient principal del pastís de l'àvia?
.....
- Qui és en Cloclo?
.....
- Què li passa a la mare de la Jana?
.....
- Què aprèn la Jana dels seus dies a casa de l'àvia?
.....
- Què vol dir que la Violeta és ara una «pupil·la»?
.....
- Quina és la feina de l'oncle Regis?
.....
- Sobre quina civilització antiga la Violeta en sap moltes coses?
.....
- Per què fa pudor en Regis?
.....
- Per què la Violeta no vol anar a viure amb els avis finalment?
.....

Altres sessions del Petit Cineclub: *Dúnia i l'eco del tambor* i *Perdut i trobat i altres llibres voladors*

